

sygn. akt I C 188/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Emilia Racięcka

Protokolant: st. sek. sąd. Monika Miller

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2017 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K. (1)

przeciwko Z. J.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 188/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 30 listopada 2011 roku w postępowaniu upominawczym, skierowanym przeciwko Z. J., powódka M. K. (1) wniosła o zasądzenie kwoty 2.700 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 lipca 2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 8 października 2015 roku komornik Sądowy, działając na zlecenie pozwanego zarządził podjęcie czynności terenowych na terenie posesji przy ulicy (...) w Ł.. Czynności prowadził asesor komorniczy, który dokonał zajęcia ruchomości znajdujących się na terenie posesji, między innymi: sześćelementowego stołu koloru jasnobrązowego, 6 krzeseł drewnianych, telewizora P. (...), laptopa T. (...)15H, urządzenia wielofunkcyjnego H. (...), zestawu komputerowego P. (...) z klawiaturą i myszą, telewizora P. (...), bieżni Y. (...), kosiarki spalinowej B. &S., myjki ciśnieniowej K. (...).00, sprężarki M. (...), 4 krzeseł drewnianych z siedziskami tapicerowanymi, konsoli X. 360 z dwoma padami, laptopa F. (...), wiertaki B. (...) i wiertarki B. (...).

Zajęte ruchomości Asesor Komorniczy oddał pod dozór M. Ł., który wywiózł je do W..

Ostatecznie skutek podjętych działań w ramach powództw przeciwegzekucyjnych Komornik Sądowy zwolnił M. Ł. z obowiązków dozorey i postanowił ustanowić dozorcą M. K. (1) i wezwał ją do odbioru ruchomości. Powódka odebrała zajęte ruchomości i za transport zapłaciła kwotę dochodzoną w pozwie.

Ostatecznie zajęte przedmioty zostały zwolnione spod egzekucji.

W pozwie wskazano, że podstawę faktyczną roszczenia stanowi art. 415 k.

/pozew k. 2-15/

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym (I Nc 927/16) orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

/nakaz zapłaty k. 50/

W dniu 13 marca 2017 roku wniesiono sprzeciw, w którym pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu.

/sprzeciw k. 53-56/

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały przy swoich stanowiskach.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

M. K. (2) to ojciec M. K. (3). M. K. (3) zamieszkuje w Ł. przy ul. (...). Mieszka z mamą M. i bratem M..

Utrzymuje kontakt z ojcem M. K. (4), ale nie wie gdzie on obecnie mieszka. Nie interesuje go to.

W dniu 8 października 2015 roku w dniu zajęcia ruchomości w domu przy ulicy (...) w Ł. był tylko M. K. (3). Mamy ani brata nie było. Tego dnia ok. 9.00 zobaczył przez okno, że przed domem stoją 2 busy, samochód osobowy i radiowóz. Wcześniej ktoś próbował się do domu dodzwonić, dostać. Domofon jest uszkodzony. M. K. (3) poszedł otworzyć furtkę. Komornik się wylegitymował i od razu wtargnął na posesję.

Z Komornikiem był dozorca, jeszcze jakiś pan, nie przedstawił się, dwóch panów w firmie (...), którzy wynosili rzeczy i 3 policjantów.

M. K. (5) rozmawiał z ojcem przez telefon przy komorniku. Powódka była w pracy jak czynności były realizowane przez komornika. M. K. (3) okazywał komornikowi umowę majątkową małżeńską rodziców. Jak przyjechała powódka na teren posesji, to rzeczy były już wywiezione.

/zeznania świadka protokół skrócony wraz elektronicznym k. 87-89, 90, potwierdzenie udzielenia asysty k. 35/

W dniu 8 października 2015 roku Komornik Sądowy w sprawie egzekucyjnej KM 1042/15, działając na zlecenie pozwanego zarządził podjęcie czynności terenowych na terenie posesji przy ulicy (...) w Ł.. Czynności prowadził Asesor Komorniczy, który dokonał zajęcia ruchomości znajdujących się na terenie posesji, między innymi: sześćelementowego stołu koloru jasnobrązowego, 6 krzeseł drewnianych, telewizora P. (...), laptopa T. (...) -15H, urządzenia wielofunkcyjnego H. (...), zestawu komputerowego P. (...) z klawiaturą i myszą, telewizora P. (...), bieżni Y. (...), kosiarki spalinowej B. &S., myjki ciśnieniowej K. (...) .00, sprężarki M. (...), 4 krzeseł drewnianych z siedziskami tapicerowanymi, konsoli X. 360 z dwoma padami, laptopa F. (...), wiertarki B. (...) i wiertarki B. (...), ale także samochody S., samochodu F. (...), dwóch motocykli Mz, motocykla Junak.

Ruchomości oddano pod dozór M. Ł. zamieszkałemu w W..

Dłużnik był nieobecny przy tych czynnościach.

W protokole zajęcia podpisanym przez M. K. (5) znajduje się zapis: "rozmówca oświadcza, że ojciec zamieszkuje pod wyżej wymienionym adresem" oraz „M. K. (5) oświadcza, że nie przyjmuje zajętych ruchomości pod dozór”.

/protokół zajęcia k. 59-62/

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2015 roku II 1 C 193/15 Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi w sprawie o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji w trybie zabezpieczenia, zawiesił postępowanie egzekucyjne KM 1042/15 w zakresie egzekucji z ruchomości w postaci: sześćelementowego stołu koloru jasnobrązowego, 6 krzeseł

drewnianych, telewizora P. (...), laptopa T. (...)-15H, urządzenia wielofunkcyjnego H. (...), zestawu komputerowego P. (...) z klawiaturą i myszą, telewizora P. (...), bieżni Y. (...), kosiarki spalinowej B. &S., myjki ciśnieniowej K. (...).00, sprężarki M. (...).

/postanowienie k. 19-20/

Pismem z dnia 16 listopada 2015 roku (data wpływu) M. K. (1) wniosła o zmianę dozoru nad przedmiotowymi ruchomościami.

/pismo k. 30/

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015 roku Komornik Sądowy zwolnił M. Ł. z obowiązków dozorczy i ustanowił dozorcą M. K. (6).

/postanowienie k. 31-32/

Postanowieniem prostującym Komornik wskazał, że pod dozór M. K. (6) oddaje następujące ruchomości: sześćoelementowy stół koloru jasnobrązowego, 6 krzeseł drewnianych, telewizora P. (...), laptopa T. (...)-15H, urządzenia wielofunkcyjnego H. (...), zestawu komputerowego P. (...) z klawiaturą i myszą, telewizora P. (...), bieżni Y. (...), kosiarki spalinowej B. &S., myjki ciśnieniowej K. (...).00, sprężarki M. (...), 4 krzeseł drewnianych z siedziskami tapicerowanymi, konsoli X. 360 z dwoma padami, laptopa F. (...), wiertaki B. (...) i wiertarki B. (...), samochód S., motocykl MZ nr rej (...), motocykl MZ nr rej (...), motocykl Junak.

/postanowienie k. 33-34/

Wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2016 roku II 1 C 193/15 Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi w sprawie o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji zwolnił od egzekucji ruchomości: sześćoelementowy stół koloru jasnobrązowego, 6 krzeseł drewnianych, telewizor P. (...), laptop T. (...)-15H, urządzenie wielofunkcyjne H. (...), zestaw komputerowy P. (...) z klawiaturą i myszą, telewizor P. (...), bieżnię Y. (...), kosiarkę spalinową B. &S., myjkę ciśnieniową K. (...).00, sprężarkę M. (...), 4 sztuk krzeseł.

W uzasadnieniu wyroku wskazano, że powyższe przedmioty stanowią własność M. K. (1).

/wyrok z uzasadnieniem k. 23-24 odw/

Postanowieniem z dnia 4 listopada 2015 roku w sprawie II 1 C 192/15 Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi w sprawie o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji w trybie zabezpieczenia, zawiesił postępowanie egzekucyjne KM 1042/15 w zakresie egzekucji z ruchomości w postaci: konsoli X. 360 z dwoma padami, laptopa F. (...), samochodu osobowego F. (...), wiertaki B. (...) i wiertarki B. (...).

/postanowienie k. 21-22/

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2016 roku w sprawie II 1 C 192/15 Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi w sprawie o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji zwolnił od egzekucji ruchomości: konsolę X. 360 z dwoma padami, laptop F. (...), wiertarkę B. (...) i wiertarkę B. (...).

W uzasadnieniu wyroku wskazano, że powyższe przedmioty stanowią własność M. K. (5).

/wyrok z uzasadnieniem k. 25-27 odw/

W dniu 28 listopada 2015 roku wystawiono zlecenie przeprowadzkowe w ramach którego M. K. (1) zleciła firmie (...) usługę załadunku, zabezpieczenia, transportu, rozładunku z ustawieniem rzeczy z W. ((...)) 81 A do Ł. ((...)).

Usługa rozładunku odbyła się bez zastrzeżeń.

Za usługę wystawiono fakturę na kwotę 2.700 złotych. Na fakturze znajduje się adnotacja, że kwota 2.700 złotych została zapłacona.

/zlecenie, oświadczenie, faktura k. 36-38/

Wezwaniem do zapłaty z dnia 14 lipca 2016 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 18 lipca 2016 roku powódka wezwała pozwanego do zwrotu kwoty 2.700 złotych.

/wezwanie k. 39-40/

Pozwany nie brał udziału w czynnościach przy nieruchomości przy ul. (...). Nie znał daty i nie był obecny przy czynnościach egzekucyjnych.

M. K. (2), mąż powódki, jest mu winien bardzo dużo pieniędzy. Komornik zajął należące do dłużnika samochody. One znajdowały się na posesji przy (...). Po zajęciu zjawiał się pan Z., który okazał umowy nabycia tych samochodów. W toku postępowania sądowego, były powództwa przeciwegzekucyjne, Sąd stwierdził, że pan Z. był "słupem" w celu ukrycia majątku pana (...).

Odkąd pozwany zna M. K. (2) on cały czas mieszkał przy (...). Pozwany mieszka przy (...) 475 i ze swoich okien widzi posesję M. K. (2). Często widywał M. K. (2) rano i wieczorem na terenie osiedla. Pozwany M. K. (2) widywał kilka razy w miesiącu. Kilkanaście razy widział jak wracał wieczorem do domu. Tak było do 2014 roku. Potem nikt go nie widział w Ł.. Wszyscy się interesowali gdzie on jest, bo był winien pieniądze wielu osobom. Do 2014 r. dłużnik przebywał przy ul. (...). Od 2005 r. M. K. (2) przebywał przy ul. (...). On budował dom znajdujący się na posesji i rozliczał się z brygadami.

Od 2005 roku pozwany współpracował z M. K. (2). Wtedy robił dla niego pierwszą budowę. Wtedy pozwany dowiedział się, że M. K. (2) mieszka na posesji przy (...). M. K. (2) prowadził działalność gospodarczą (...) sp. z o. o. oraz M. B. M. K. (2) i była to działalność osoby fizycznej.

M. K. (2) jest winien pozwanemu w tej chwili ok. 100 000 zł wraz z odsetkami z tytułu zwrotu kaucji. A spółka (...) jest mu winna ponad 200 000 zł. Dom przy ul. (...) budował M. K. (2). Przepisał wszystko na żonę i pozwany nie może się z tej nieruchomości zaspokajać. M. K. (2) posiadał także ok 20 ha różnych nieruchomości - działek w okolicy.

W 2014 r. dłużnik sprzedał spółkę (...). W tej sprawie jest prowadzone postępowanie sądowe w sprawie wyprowadzenia majątku ze spółki. Wtedy powstała spółka (...) przy ul. (...) i spółka ta pożyczyła M. K. (2) 200 000 zł pod zastaw tych nieruchomości. Ta spółka nie miała wcześniej żadnych obrotów ani zysków.

M. K. (2) oddał 200 000 zł spółce i sprzedał działki synowi. Rozłożył płatność na raty bez odsetek. Sprzedał je poniżej wartości rynkowej. M. K. (2) wskazał adres do korespondencji. Od pozwanego nie odbiera korespondencji. Nie jest uchwytany.

Pozwany przeciwko dłużnikowi M. K. (4) miał kilka prawomocnych wyroków i dłużnik unikał płacenia. Wszczęto egzekucję. We wniosku egzekucyjnym pozwany wskazał adres dłużnika (...), bo wiedział, że tam mieszka dłużnik, przebywa i tam może być jego majątek. Pozwany nie wiedział, że dłużnik ma rozdzielność majątkową z żoną.

Dłużnik podpisał z pozwanym ugodę i jako osoba fizyczna i jako prezes spółki. Jako osoba fizyczna spłacił dług, a jako prezes spółki nie spłacił. Pozwany znał też adres dłużnika przy ulicy (...). Przy S. 2a była siedziba spółki. Tam komornik dokonywał zajęć majątku spółki. Po uprawomocnieniu wyroków przeciwko M. K. (2) jako osobie fizycznej komornik dokonywał zajęć przy ul. (...).

/przesłuchanie pozwanego protokół skrócony i elektroniczny k. 86-90/

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, których prawdziwość nie została zakwestionowana. Co prawda świadek M. K. (5) w toku zeznań twierdził, że nie wypowiedział słów, które znalazły się w

protokole, a dotyczących miejsca zamieszkania jego ojca oraz chęci sprawowania dozoru nad zajętymi ruchomościami, ale Sąd w tym zakresie nie dał mu wiary. Po pierwsze, pod protokołem znajduje się podpis M. K. (5). Co oznacza, że obejmował on świadomością i potwierdził treść zapisu protokołu i się z nim zgadzał. Sąd przy tym daje wiarę świadkowi, że mógł być nieco zdenerwowany sytuacją w jakiej się znalazł w związku z zajęciem, ale jak sam twierdzi telefonował wtedy do ojca, poza tym jest już dorosłym człowiekiem, prowadzi własną działalność gospodarczą, studiuje, bierze udział w obrocie i różnego rodzaju czynnościach i nie ma żadnych podstaw, aby nawet sugerować, że treść protokołu zajęcia odbiegała od faktycznego przebiegu zajęcia. Nie ma podstaw, aby sadzić, że świadek był tak zdenerwowany zajęciem ruchomości, że nie wiedział co czyta i podpisuje. Raczej uznać trzeba, że to na potrzeby niniejszego postępowania świadek, który jest synem powódki i dłużnika, przedstawia inną wersję wydarzeń, niż miały miejsce w rzeczywistości. Nadto w toku zeznań świadek próbował przekonać Sąd o tym jaki był zdenerwowany czynnościami egzekucyjnymi, ale jednocześnie w toku zeznań okazywał pewną nonszalancję i brak zainteresowania sprawami swego ojca, o których niewątpliwie ma jednak wiedzę.

Sąd ostatecznie oddalił wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych zarówno w aktach egzekucyjnych KM 1042/15 i akt dotyczących powództwa przeciwegzekucyjnego A. Z., a dotyczących zajętych w toku egzekucji samochodów i motocykli.

Jeśli chodzi o akta KM 1042/15, to ich załączenie nie było możliwe /k 82/ i Sąd uznał, że w aktach sprawy znajdują się wszystkie niezbędne dowody do rozstrzygnięcia sprawy. Natomiast akta dotyczące powództwa przeciwegzekucyjnego A. Z., a dotyczące zajętych w toku egzekucji samochodów i motocykli, były poza przedmiotem niniejszego postępowania, bo powódka wywodziła swe roszczenie z oddania pod dozór rzeczy stanowiących jej własność. Tak została sformułowana podstawa faktyczna powództwa, które oparte zostało na założeniu, że pozwany w sposób nieuprawniony wskazał adres dłużnika przy ulicy (...), choć nie było pod tym adresem rzeczy dłużnika.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W pozwie strona powodowa wskazała jako podstawę swych żądań art. 415 kc.

Nie ma żadnych wątpliwości co do tego, że wyrządzenie szkody przez czyn niedozwolony jest samoistnym źródłem stosunku obligacyjnego i skutkuje zaistnieniem odpowiedzialności odszkodowawczej ex delicto (deliktowej). Reżim tej odpowiedzialności odróżnia się w polskim prawie od odpowiedzialności ex contractu (kontraktowej), gdzie dla zaistnienia obowiązku naprawienia szkody wymaga się, aby szkoda była wynikiem niewykonania lub nienależytego wykonania istniejącego wcześniej między stronami stosunku zobowiązaniowego.

Z art. 415 KC wynika, że przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej na zasadzie winy są: zachowanie człowieka, szkoda oraz wina człowieka, którego zachowanie wyrządziło szkodę; przesłanki te uzupełniane są przez art. 361 KC, w którym ustawodawca dodaje do nich adekwatny związek przyczynowy między zachowaniem sprawczym i naruszeniem dobra, z którego wynikła szkoda.

Żadna z przesłanek odpowiedzialności wynikających z art. 415 KC nie jest objęta domniemaniem. W przypadku zatem gdy poszkodowany dochodzi roszczenia o naprawienie szkody na podstawie art. 415 KC, musi wykazać wszystkie przesłanki odpowiedzialności adresata jego roszczeń (art. 6 KC).

Wina stanowi zasadę ogólną odpowiedzialności ex delicto. Kodeks cywilny nie definiuje pojęcia winy. Postać i stopień winy nie mają istotnego znaczenia w reżimie deliktowym, bowiem odpowiedzialność przypisywana jest tu za każde, choćby **najmniejsze zawinienie**.

W niniejszej sprawie strona powodowa upatruje winy pozwanego w zleceniu podjęcia komornikowi czynności pod adresem (...) w Ł., które doprowadziły do zajęcia ruchomości i oddania ich pod dozór dozorca, który przewiózł je do W., a następnie powódka jako dozorca przewiozła te przedmioty do Ł. i poniosła koszty transportu i załadunku.

W ocenie Sądu wina pozwanego nie została wykazana. Pozwany jest wierzycielem dłużnika M. K. (2), męża powódki. Dług jest bardzo wysoki. Pozwany wiedział, że adres (...) to miejsce zamieszkania dłużnika, widywał go tam i uprawnionym było wskazanie tego adresu jako miejsca położenia ewentualnego majątku dłużnika. Z resztą, co bardzo ważne w tej sprawie, w toku zajęcia syn dłużnika potwierdził, że dłużnika tam mieszka. A zatem wniosek pozwanego był w pełni uprawniony. W toku samego zajęcia powódki nie było, przyjechała już po wywiezieniu rzeczy. M. K. (5) odmówił przyjęcia rzeczy pod dozór, a zatem Komornik oddał je pod dozór innej osobie. Nadto w toku czynności egzekucyjnych nie przedstawiono Komornikowi żadnych dokumentów, które świadczyłyby o tym, że zajęte ruchomości nie są własnością dłużnika. Niewątpliwie dokumentem takim nie jest przecież umowa dotycząca rozdzielności majątkowej.

Podkreślić nadto należy, że sam pozwany nie brał udziału w czynnościach zajęcia, nie wskazywał osoby dozorczy i miejsca przechowywania oddanych pod dozór rzeczy.

Nie może także umknąć uwadze Sądu, że powódka przewożąc ruchomości do Ł. działała jako dozorca. Wśród ruchomości przewiezionych prawdopodobnie transportem w dniu 29 grudnia 2015 roku znalazły się przedmioty co do których potem uwzględniono powództwa przeciwegzekucyjne samej powódki, jej syna oraz innych osób (samochody i motocykle). Wyroki w sprawach przeciwegzekucyjnych zapadły dopiero w 2016 roku co do ruchomości należących do powódki i jej syna. Podkreślić należy, że w dokumentach dotyczących transportu rzeczy ruchomych nigdzie nie zostały wyszczególnione przedmioty, które zostały przetransportowane.

Zgodnie z art. 855 k.p.c komornik po dokonaniu zajęcia może zajęte ruchomości pozostawić we władaniu osoby, u której dokonał zajęcia, bądź też z ważnych przyczyn może oddać je w dozór innej osobie, zwanej dozorcą zajętej ruchomości. Na podstawie art. 858 k.p.c. „dozorca może żądać zwrotu wydatków związanych z przechowywaniem oraz wynagrodzenia za dozór odpowiednio do poniesionych trudów”. Dozorecy zajętej ruchomości przysługują więc dwa rodzaje żądania. Po pierwsze, uprawniony jest on do żądania zwrotu wydatków, jakie poniósł w związku ze sprawowaniem dozoru nad zajętej ruchomością. Aby uzyskać zwrot wydatków związanych z przechowywaniem rzeczy dozorca powinien przedstawić komornikowi stosowne dowody potwierdzające poniesienie wydatków. Po drugie dozorca może żądać wynagrodzenia za dozór. Warto zauważyć, że wskazane powyżej uprawnienia Kodeks postępowania cywilnego przyznał jedynie dozorczy zajętej ruchomości – a więc osobie, której oddano rzecz na przechowanie. Żądać zwrotu wydatków i wynagrodzenia za przechowywanie rzeczy nie może natomiast dłużnik, członkowie jego rodziny **wspólnie z nim mieszkający** oraz osoba, u której rzecz zajęto.

Strona powodowa wywodziła, że dłużnik nie mieszka pod adresem (...) i nie było tam jego rzeczy w chwili zajęcia, a zatem mimo że powódka jest żoną dłużnika, to z nim rzekomo nie mieszka – jak twierdzi - i ewentualne żądanie zwrotu wydatków mogłoby być rozstrzygnięte korzystnie dla niej. Żądania takiego do Komornika powódka jednak nie złożyła.

Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy jest także okoliczność, że na czynności Komornika w przedmiocie zajęcia i oddania pod dozór przysługiwała skarga, której żaden podmiot nie wywiódł.

Jeśli zaś powódka twierdzi, że to działania Komornika były bezprawne to powództwo winno być skierowane przeciwko innemu podmiotowi, nie zaś pozwanemu.

Podstawę orzeczenia o kosztach stanowił przepis art. 102 kpc.